

Uvodnik

7/2005

V članku z naslovom *Sistemiški pristop k obvladovanju raznolikosti zaposlenih v globalnem okolju* je najprej opredeljen pojem raznolikost zaposlenih, nato pa elementi, kot so različni tipi osebnosti, vrednote in stališča zaposlenih, družinsko vprašanje in demografski trendi, ki jih morajo poznati managerji, da bi lahko učinkovito obvladovali raznolikost zaposlenih v organizaciji. Predstavljeni so tudi različni načini in metode za obvladovanje raznolikosti. Za uspešno obvladovanje raznolikosti je nujna celovitost, ki jo omogoča sistemski pristop, četudi ne vsaka inačica le-tega enako. V prispevku je izmed različnih možnih predstavljen dialektično sistemski pristop, ker najbolj podpira medstrokovnost (interdisciplinarnost) pri delu.

Drugi članek opisuje način merjenja neotipljivega premoženja institucij, ki izobražujejo za potrebe turizma. Uvedba merjenja neotipljivega premoženja je pomembna za sprejemanje odločitev in doseganje konkurenčne prednosti institucij, ki se ukvarjajo z izobraževanjem za potrebe turizma. Model omogoča merjenje neotipljivega premoženja na treh področjih: (1) pogojih za uspešnost neotipljivega premoženja za potrebe turističnega izobraževanja, (2) razvitosti neotipljivega premoženja za potrebe turističnega izobraževanja in (3) učinkih neotipljivega premoženja pri izvajanju turističnega izobraževanja, ki se kaže v zadovoljstvu uporabnikov izobraževalnih storitev.

V prispevku za naslovom *Polivalentnost človeških virov v procesu razvoja proizvoda* predstavljamo področje raziskave, ki še teče. Osnovni problem s katerim se srečujemo je, kako naj podjetje alocira človeške vire v procesu razvoja proizvoda zaradi

nenehno se spreminjajočih potreb potrošnikov. Avtorji predpostavljajo, da na uspešnost doseganja poslovnih ciljev v procesu razvoja proizvoda pomembno vpliva stopnja ujemanja med kompetencami človeških virov na eni strani in zahtevami opravljenih v procesu na drugi strani. Z izsledki raziskave želijo spoznati na kakšen način lahko postanejo človeški viri eden izmed strateških virov v podjetju in kako mu lahko zagotavljajo dolgoročno konkurenčno prednost z uspešnim razvojem novih proizvodov. V prispevku, ki bo objavljen po zaključku raziskave, bodo z rezultati skušali potrditi predstavitvene domneve.

Avtorja v teoretičnem delu prispevka *Stališča in ocene prebivalcev do dela policistov kot kriterij merjenja uspešnosti policije* pišeta o policijskih organizacijah, ciljnih policijskih organizacij, uspešnosti policijskih organizacij, ter o mnenju javnosti o policijskem delu, kot kriteriju merjenja policijske uspešnosti. V empiričnem delu prispevka avtorja na vzorcu 128 prebivalcev proučujeta njihova stališča in ocene do dela policistov na območju Policijske uprave Krško in Policijske uprave Novo mesto. Konkretnije proučujeta kako prebivalci ocenjujejo sodelovanje s policisti, kako ocenjujejo njihovo delo, ter kako ocenjujejo njihove interpersonalne kompetence. Avtorja ugotavljata da prebivalci najvišje ocenjujejo interpersonalne kompetence policistov, dobro ocenjujejo tudi delo policistov, nekoliko manj pa so zadovoljni s postopki policistov in s sodelovanjem s policisti.

Izhodišče prispevka *Povezanost globalizacije in tržnega dogajanja z managementom oskrbovalnih verig* je današnji hitri razvoj področja logistike in vse večji vplivi globalizacije, ki postavljajo številna podjetja pred velike izzive in še večje poslovne spremembe. Poraja se namreč vprašanje, kako poslovanje organizirati in učinkovito izvajati v globalnem okolju.

Namen prispevka je bralca seznaniti s številnimi vplivi, ki jih imata globalizacija in tržno dogajanje na management oskrbovalnih verig. Cilj prispevka je v danem okviru logično povezati sodobna gibanja domačega in mednarodnega gospodarstva, ki jih

poznamo kot globalizacija, tržna konkurenca in management oskrbovalnih verig. Zaključki raziskave nakazujejo, da globalizacija odločilno vpliva na razvoj managementa oskrbovalnih verig. Očitno je, da oskrbovalne verige postajajo globalni fenomen, organizacije širokih razsežnosti, katerih okvire je na splošno praktično nemogoče natančno definirati. Zato jih je treba proučevati, zasnovati in udeležiti od primera do primera.

Članek z naslovom *Upravljanje znanja kot posebno raziskovalno področje se ukvarja z vprašanjem, ali je upravljanje znanja (UZ) smiselno obravnavati kot samostojno raziskovalno področje ali celo samostojno akademsko disciplino. Pri tem argumentacija temelji predvsem na prikazu področja in navezavah s sorodnimi disciplinami, kar omogoča bralcu oblikovanje lastnega mnenja o zastavljenem vprašanju. Avtor v uvodu kot širši kontekst razprave UZ predstavi značilnosti sodobne družbe znanja ter z njo povezani teoriji: novo teorijo rasti in teorijo na virih temelječega podjetja. V nadaljevanju ugotavlja, da se UZ že danes pojavlja kot samostojen študijski predmet in celo samostojna študijska usmeritev. Nato definira UZ ter razmeji področje njegovega proučevanja. Posebno pozornost nameni Nonakini teoriji organizacijskega ustvarjanja znanja kot temeljni teoretski podlagi. Kritično distanco do UZ kot samostojne akademske discipline vzpostavi s pomočjo Argyrisove teorije predpostavljanja in utemeljevanja.*

Zadnji članek v tej številki obravnava model zgodnjega ocenjevanja ključnih faktorjev v razvoju programske opreme. Predstavljene so ugotovitve in povzetki raziskave ključnih faktorjev in sodobnih metod za njihovo ocenjevanje. Predstavljeni primer ocenitve velikosti programskega proizvoda kaže, da lahko nekatere ključne faktorje ocenimo z minimalnim dodatnim trudom precej natančno že zelo zgodaj. S pomočjo te vnaprejšnje informacije lahko z večjo verjetnostjo napovemo planirane projektne cilje (kakovost, čas, stroške, funkcionalnosti) in vplivamo na ključne faktorje še preden pride do razlik med dejanskim in želenim stanjem.

Jože Zupančič, urednik